

Silvio Berlusconi es mostra exultant durant un miting polític celebrat uns dies abans de les eleccions legislatives que l'han portat de nou al poder a Itàlia.

Torna el "showman"

Les eleccions legislatives celebrades a Itàlia el 13 i 14 d'abril han posat de nou la coalició de centredreta al poder. Silvio Berlusconi, que va guanyar folgadamente el seu adversari i líder de l'esquerra Walter Veltroni, ja ha anunciat mesures polèmiques, com una política més dura contra la immigració il·legal.

Una altra vegada. I ja és la tercera. Els italians han escollit com a president del govern Silvio Berlusconi, l'empresari ric que fa quinze anys va decidir dedicar-se a la política i es va inventar un partit que es deia Força Itàlia. Ara ja té 71 anys, però ningú no ho diria. Manté el sentit

de l'humor i les ganes de treballar com si fos un jove ambiciós. Aquesta vegada ho tindrà més fàcil per governar, perquè ha guanyat per majoria absoluta a la Cambra de Diputats i al Senat. A més, la seva coalició sembla més unida que altres anys, sobretot perquè hi ha un soci menys, ja que Pier Ferdinando

Casini, líder de la Unió Democristiana i de Centre (UDC), va decidir abans de les eleccions presentar-se sense fer pinya. Dins del Poble de les Llibertats – la coalició guanyadora – hi ha la Força Itàlia de Berlusconi, l'Aliança Nacional de Gianfranco Fini, la Lliga del Nord d'Umberto Bossi, que ha aconseguit un important augment de vots, i el Moviment per a l'Autonomia del Sud.

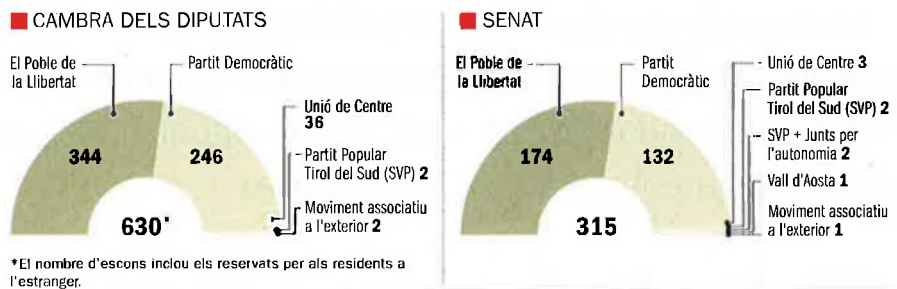
Però no tot són bones notícies per a Il Cavaliere. L'actual context econòmic no preveu un govern gaire agrairt. Itàlia pateix una forta recessió econòmica i té sobre la taula molta feina acumulada, com la privatització d'Alitalia o les deixalles que s'acumulen al sud del país, a la regió de la Campània. Aquestes són les dues primeres qüestions que tractarà el nou govern, segons va avançar Berlusconi. El nou líder italià també va dir que lluitarà contra la criminalitat i, segons els seu entendre, la solució passa per tancar les fronteres i crear "un exèrcit del bé" que protegeixi els ciutadans de "les forces del mal", que representa la immigració extracomunitària. A més,

promourà la creació de "centres d'acollida" que no serviran per donar ajudes als immigrants, sinó per controlar qui no té feina per a després repatriar-lo. Segons va dir, els extracomunitaris que no treballen es veuen obligats a delinquir. Aquesta política tan dura ja es va dur a terme durant el seu anterior mandat (2001-2006) i a Itàlia es coneix com la llei Bossi-Fini.

Més a la dreta. De fet, els dos principals aliats de Berlusconi (Aliança Nacional i Lliga del Nord) encara són més a la dreta que ell i en els seus programes culpen la immigració de tota la delinqüència, en un país hipotecat per la màfia. Pel que fa a la resta de mesures, Il Cavaliere va avançar que el primer consell de ministres se celebrarà a Nàpols, com a gest simbòlic per demostrar que estan realment preocupats pel problema de la falta d'abocadors al sud. Des de fa mesos, les escombraries s'acumulen pels carrers de Nàpols i de la perifèria perquè els abocadors, que estan controlats per la màfia, estan plens. Un dels altres temes que Berlusconi va avançar que tractarà al més aviat possible és la recerca de diferents empresaris italians disposats a comprar Alitalia, la companyia de bandera que està en procés de privatització. L'objectiu de Berlusconi és que quedi en mans italianes i que no es debiliti l'aeroport de Malpensa (Milà), un dels cavalls de batalla de la Lliga del Nord. Aquesta formació de dretes, que reclama la independència de la Padània i que durant la campanya electoral ha amenaçat diverses vegades d'agafar les armes, ha sortit molt reforçada, ja que ha aconseguit el vuit per cent dels vots, el doble que als darrers comicis. En algunes regions del nord, fins i tot ha superat Silvio Berlusconi. La Lliga del Nord va fer caure el primer govern de Berlusconi l'any 1994.

També caldrà fer reaccionar l'economia del país, que des de fa deu anys no creix per sobre de l'u per cent. En el seu programa electoral, el Poble de les Llibertats deia que reduiria les taxes sobre les hores extres, per tal d'estimular la producció. Com és habitual en les seves promeses, Berlusconi també parlava de reduir els impostos. En aquest camp, el més important serà la supressió de l'impost sobre els béns immobles (IBI) en la compra de la primera casa i de

Resultat de les eleccions italianes

l'impost de circulació, que es paga als ajuntaments. També ha promès que actualitzarà les pensions que estiguin per sota dels mil euros. Una altra de les mesures que ha promès és la reducció de la burocràcia i del nombre de ministres. Vulgui o no, també haurà d'afrontar la reforma de la llei electoral, ja que els ciutadans van recollir durant l'any passat les signatures necessàries per forçar els polítics a una modificació. Si no es fa abans d'un any després de la creació del nou govern, caldrà modificar la llei amb un referèndum popular.

La minoria alemanya obté dos diputats

El Partit Popular del Tirol del Sud, el Südtiroler Volkspartei (SVP), ha aconseguit dos diputats a la Cambra i quatre representants al Senat, dos d'ells en coalició amb la formació Junts per l'Autonomia. Això ha estat possible gràcies al sistema electoral italià. Si una formació aconsegueix més del 8% dels vots en alguna regió, aconsegueix representació. L'SVP és una formació prou forta al Trentino-Tirol del Sud, una de les vint regions d'Itàlia. Aquest partit està a favor de l'estat federal, ja que tenen certes amb diferències amb la resta del país. Molta de la població d'aquesta regió es considera alemanya i, a part de l'italià i l'alemany, una part dels habitants parlen també ladí, una llengua romànica. (Vegeu l'entrevista a Franz Pahl, president del parlament del Tirol del Sud a EL TEMPS 1241)

Reflexió a l'esquerra. Mentre Berlusconi continua fent les seves promeses postelectorals, els representants del Partit Demòcrata del centresquerra, liderat pel derrotat Walter Veltroni, es pregunten què ha fallat. Sabien que era difícil guanyar les eleccions amb la nova formació (sorgida de la fusió dels excomunistes Demòcrates d'Esquerra i dels catòlics de La Margarita), però no preveien una derrota tan clamorosa. Segons apunten, han pagat el darrer govern de Romano Prodi, que, en ser una gran coalició, no ha pogut fer gran cosa durant els dos anys que ha estat al poder. És clar que no han acabat de convèncer els votants més centristes, que era l'esperança de la nova formació. Veltroni ha assegurat que faran "un govern a l'ombra" per seguir ben de prop la gestió de Berlusconi. Els comunistes italians encara han acabat pitjor que el centresquerra. Per primer cop a l'història, la coalició comunista (Esquerra de l'Arc de Sant Martí) s'ha quedat sense representació ni a la cambra ni al senat, ja que no ha superat el topall. El líder de la coalició, Fausto Bertinotti, ja ha dit que deixa el càrrec i caldrà fer una important reflexió. El Partit Comunista italià havia estat el més important d'Europa. Tampoc ha aconseguit entrar ni a la cambra ni al senat el partit de La Dreta, que ha nascut recentment, després que Aliança Nacional s'hagi apropiat a Silvio Berlusconi i hagi abandonat l'extrema dreta. Amb aquests resultats, el mapa polític italià ha canviat radicalment, avançant cap a una polarització de les forces. Cal recordar que l'anterior govern estava format per catorze partits i que al Parlament n'hi havia un total de 24, el que feia gairebé impossible posar-se d'acord.

Jordi Mumbú
Roma